

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

9 marca 2014 r.

I niedziela Wielkiego Postu

nr 10/2014 (120)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód.

Mt 4,1-2

Dobrze się stało, że pierwsza niedziela Wielkiego Postu oznacza w Liturgii Słowa przypomnienie historii grzechu pierworodnego. Jedną z istotnych jego cech jest odmowa zaufania pokładanego dotąd w Bogu. Najpierw jest dialog z siejącym zamęt Złym, a potem – naiwna niewiara w słowo Boże. I wreszcie tragiczny skutek, obrazowo ujęty przez autora Księgi Rodzaju: „A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy; splekli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski” (Rdz 3,7).

W drugim czytaniu z Listu św. Pawła do Rzymian widzimy, jak Bóg z pozornie beznadziejnej sytuacji człowieka wyprowadza dobro. „Przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich śmierć”, ale „obficie spłynęła łaska”. To zdanie mogłoby być kwintesencją Liturgii Słowa tej niedzieli. Choć człowiek popełnił niewybaczalny błąd, odwracając swe oczy od Boga, Stwórca nie pozostawił go bez pomocy.

Pierwsze czytanie i Ewangelia pokazują przewrotność szatana. Zarówno w odniesieniu do człowieka, jak i nawet w odniesieniu do Chrystusa Zły stosuje bardzo podobną taktykę. Choć nigdy nie uda mu się stanąć na miejscu Stwórcy, próbuje stworzyć taki pozór. Zadawała się namiastkami – najpierw przedstawia pierwszym rodzicom swoją wersję Edenu, a później próbuje skłonić Jezusa do oddania mu czci.

Wielki Post jest zatem okresem przywracania Bogu Jego właściwego miejsca. Szatan z religii próbuje zrobić karykaturę. Niestety, w naszej powszedniej religijności bardzo często ulegamy tej pokusie. Próbujemy z Boga uczynić maszynę do spełniania naszej woli. Jeśli nie udaje nam się przy pomocy Boga zrealizować własnych planów, to odwracamy się od Niego, zapominając, że to my mamy słuchać Boga, a nie odwrotnie.

Warto w tym miejscu jeszcze raz przypomnieć sobie słowa powtarzane każdego dnia przy okazji wieczornej czy porannej modlitwy: „Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi”. W słowach Modlitwy Pańskiej jest miejsce na pokorną prośbę, ale też na pełną zgodę wobec Bożych wyroków.

Ofiara Kościoła

Owocność uczestnictwa we Mszy świętej zależy nie tylko od bliskości osobistego spotkania z Chrystusem, ale i od świadomości bogactwa tajemnicy Kościoła. Kościół razem z Chrystusem składa Ojcu ofiarę uwielbienia. Wiara w Kościół wymaga najwyższej dojrzałości i dlatego dociera do świadomości człowieka stosunkowo najpóźniej.

Trzeba po prostu dostrzec wspólnotę przyjaciół Chrystusa zgromadzoną w Wieczerniku i wychodzącą z tego Wieczernika w świat, by w tym świecie dawać świadectwo prawdziwej miłości. Trzeba dostrzec, że jest to wspólnota dążąca do realizacji woli Ojca na ziemi, aby przez to oddać Mu chwałę. Całe życie Kościoła wywodzi się z Wieczernika i do Wieczernika wraca. W nim się urzeczywistnia. Można powiedzieć, że zadaniem Kościoła jest ustawiczne poszerzanie Wieczernika, przesuwanie jego ścian, tak aby mogło wejść wielu.

W Wieczerniku Chrystus sam siebie składa w ofierze, ale w tym samym Wieczerniku Apostołowie dojrzewali do składania ofiary z siebie. Tu dojrzewała ich odwaga, tu serca wypełnione Duchem Świętym zapalały gorliwością o zbawienie świata, tu karmieni wydanym za nich Ciałem Chrystusa dojrzewali do wydania własnych ciał za Chrystusa. Dowodzi tego przykład Piotra, któremu po pierwszej Mszy świętej zabrakło jeszcze odwagi do dania świadectwa, ale za kilka miesięcy, gdy za swoją przynależność do Chrystusa Sanhedryn skazał go na chłostę, będzie się cieszył, że mógł cierpieć dla Jezusa, a więc wydać własne ciało dla Niego.

Wcale nie jest łatwo dostrzec ową wspólnotę przyjaciół Chrystusa, która stanowi samo serce Kościoła. Ona zawsze składa się z tych, którzy w Wieczerniku siedzą najbliżej Mistrza, a więc świadomie uczestniczą w Eucharystii. To właśnie Msza święta jest uczcą Kościoła, jest uczcą kształtującą jego życie. Ona wyznacza rytm jego życia. Ona wzywa uczestników do pełnego naśladowania Chrystusa, do tego, by w Nim, z Nim i przez Niego wielbili Ojca w niebie.

Pewien starochrześcijański dokument noszący tytuł „Nauczanie Pana do narodów przekazane przez dwunastu apostołów”, w skrócie „Didache”, w sposób niezwykle syntetyczny ujmuje wyznanie wiary pierwotnego Kościoła. Znaleźć w nim można także różne modlitwy, a wśród nich Modlitwę Eucharystyczną, dziś już nie używaną. Oto jej fragment: „Jak ten łamany chleb rozsiany po górach, a zebrany stał się czymś jednym, tak niech się zbierze Kościół Twój z krańców ziemi w królestwo Twoje. (...) Pomnij,

Panie, na Twój Kościół i wybaw go od wszelkiego zła i doprowadź do doskonałości w miłowaniu Ciebie; zbierz go od czterech wiatrów, pełen świętości, w królestwo Twoje, które mu zgotowałeś”.

Pierwsi chrześcijanie jasno rozumieli to, co z wielkim trudem dociera do świadomości dzisiejszego człowieka, a mianowicie, że każda Msza święta obejmuje cały Kościół. Kapłan stając przy ołtarzu wychodzi na „scenę” przy otwartej kurtynie, na oczach milionów ludzi i wszelkich istot rozumnych. Otwiera bowiem Wieczernik, który jest centrum życia całego Kościoła. Wielka to odpowiedzialność sprawować Eucharystię na oczach Kościoła i w imieniu Kościoła. Przez kapłańskie ręce Kościół składa siebie Ojcu w ofierze i przez nasze usta wyznaje Mu swoje prośby, swoje życzenia, swoje słowa żalu i dziękczynienia.

Wiele się mówi obecnie o dowartościowaniu ludzi świeckich w Kościele, o ich prawach i obowiązkach. Nawet podejmuje się wysiłki, by w imię tzw. kapłaństwa powszechnego „ograniczyć” kapłaństwo sakramentalne. Tymczasem nawet miliard razem wziętych ludzi świeckich ze swym kapłaństwem powszechnym nie jest w stanie złożyć Bogu Ofiary Eucharystycznej. Do tego jest potrzebny wybrany przez Boga kapłan i tylko on ma klucze do Wieczernika. Tylko on może nie tylko wspomnieć, lecz urzeczywistnić Uczcę Wielkiego Czwartku. On też przede wszystkim powinien umieć spojrzeć na wszystkich uczestników, ogarnąć te miliardy istot tworzących Kościół – od Adama po kres dziejów – żywych i zmarłych, tych, którzy odeszli, i tych, którzy przyjdą, mieszkańców ziemi i nieba. Trzeba ich ogarnąć przy ołtarzu nie tylko oczyma wiary, ale i sercem, kapłańskim sercem. Jakże wielkie trzeba mieć serce...

Jakiego postu chce Bóg?

Czy brzydzę się ciałem mojego brata albo siostry? To jedno z pytań, jakie postawił papież podczas porannej Mszy w kaplicy Domu św. Marty 07.03.2014.

W ten sposób zwrócił uwagę na ścisły związek łączący wiarę z miłosierdziem. Bez tego pozostaje tylko obłuda. W swojej homilii papież Franciszek skomentował Ewangelię, w której Jezus odpowiada uczniom Jana Chrzciciela na pytanie o post stosowany przez nich i przez faryzeuszy. Odpowiedź Jezusa porównującego siebie do pana młodego, a uczniów do gości weselnych wskazuje, że wiara to nie rodzaj etyki życia z pewnymi formalnościami, ale dzieje zbawienia – to wybranie i przymierze.

„Przyjmowanie od Pana ojcowskiej miłości, przyjmowanie od Pana tożsamości ludu, a następnie przekształcanie go w jakiś system etyczny, to odrzucanie tego daru miłości – mówił Papież. – Ten ród obłudników to dobrzy ludzie, czynią to, co należy. Wydają się dobrzy! Są moralizatorami, ale moralizatorami bez dobroci, bo utracili poczucie przynależności do ludu! A tymczasem Bóg daje zbawienie w obrębie ludu, w przynależności do niego”.

Jak zauważył Papież, już prorok Izajasz w pierwszym czytaniu liturgicznym jasno opisał post, jaki wybiera Bóg: „Rozerwać kajdany zła”, „wypuścić wol-

no uciśnionych”, ale także „dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzysz, przyodziać”.

„Takiego postu chce Pan! Postu, który wyraża troskę o życie brata, postu, który nie odwraca się, jak powiada sam Izajasz, od ciała swego brata – stwierdził Franciszek. – [...] To tajemnica Ciała i Krwi Chrystusa. Pójść i dzielić chleb z głodnym, opatrzeć chorych, starych, tych, którzy nie są w stanie nic ci dać w zamian: to znaczy nie brzydzić się ciałem!”.

Ojciec Święty zaznaczył, że jest to post najtrudniejszy, bo to „post dobroci”: post miłosiernego Samarytanina, różny od postawy kapłana, który mija potrzebującego, być może z obawy, by się nie skałać. Taki właśnie post proponuje dzisiaj Kościół.

„Czy kiedy daję jałmużnę, to upuszczam monetę nie dotykając ręki [przyjmującego]? – pytał Franciszek. – A jeśli przypadkiem jej dotknę, to czy tylko musnę? Gdy daję jałmużnę, to czy patrzę w oczy mojego brata lub siostry? Gdy wiem, że ktoś jest chory, to czy idę go odwiedzić? Pozdrawiam go czule? Jest taki znak, który może będzie nam pomocny. To pytanie: czy umiem przytulić chorych, starszych, dzieci, czy też utraciłem sens pieczyoty? Tamci obłudnicy nie umieli tulić! Zapomnieli, jak to się robi... A zatem nie brzydzić się ciała mojego brata, bo to nasze ciało! Według tego, jak postępujemy z tym naszym bratem czy siostrą, będziemy sążeni”.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W okresie Wielkiego Postu w liturgii skupiamy się na wezwaniu do nawrócenia i medytacji wydarzeń z życia Pana Jezusa. Włączmy się w głębokie przeżycie tego czasu przez intensywniejszą modlitwę osobistą i wspólnotową:

- w piątki Droga Krzyżowa o godz. 16⁰⁰ i o godz. 19⁰⁰ – którą chcemy przeżywać razem z bł. Janem Pawłem II w ramach przygotowania do jego kanonizacji. Będziemy wpatrywać się w jego życia i wstuchiwać w jego rozważania;
- w niedzielę Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 16⁰⁰.

2. Przypominamy, że za udział w Drodze Krzyżowej, a także w nabożeństwie Gorzkich Żali oraz za odprawienie przynajmniej trzydniowych rekolekcji można uzyskać odpust zupełny.

3. W III Niedziele Wielkiego Postu, tj. 23 marca, rozpoczną się w naszej Parafii Rekolekcje Wielkopostne, potrwać one do środy. Już dzisiaj zachęcamy do takiego zorganizowania sobie czasu, by móc w nich uczestniczyć.

4. W środę po wieczornej Mszy św. Krąg Biblijny.

5. Przed nami okres rozliczeń podatkowych. Decydując o przeznaczeniu naszego 1% podatku możemy pomóc osobom z naszego środowiska. Wśród nich jest nasza parafianka, ośmioletnia Ola Biedak, która urodziła się z wadą kręgosłupa, w następstwie

której wystąpiło porażenie kończyn dolnych. Od kilku lat Ola jest pod opieką Fundacji Spina działającej na rzecz dzieci z przepukliną oponowo-rdzeniową. Systematyczna rehabilitacja i ciężka praca Oli przynosi efekty. Nie byłaby ona jednak możliwa bez Państwa wsparcia. Dlatego w imieniu rodziców Oli przekazujemy apel o pomoc w postaci przekazania 1% podatku. Aby to uczynić, należy wypełnić w zeznaniu podatkowym część zatytułowaną „Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (OPP)” wpisując następujące dane: nr KRS: 0000297411, wnioskowaną kwotę oraz cel szczegółowy: „dla ALEKSANDRY BIEDAK”. Informacje te można znaleźć na ulotkach wyłożonych na stoliku w przedsiionku kościoła, jak również w gablocie i na naszej stronie internetowej. Dziękujemy za pomoc.

6. Ksiądz Biskup Grzegorz Kaszak, Kuria Diecezjalna i Stowarzyszenie Rodzin Katolickich dla umocnienia rodzin w wymiarze duchowym, moralnym, społecznym gorąco zapraszają na piątą edycję **Diecezjalnej Akademii Rodziny**. Spotkania rozpoczną się w sobotę 15 marca 2014 roku o godzinie 15⁰⁰ w auli Wydziału Nauk o Ziemi w Sosnowcu, ul. Będzińska 60. Podczas spotkania inauguracyjnego wykłady Księdza Biskupa Grzegorza Kaszaka oraz Pani Dr Wandy Półtawskiej.

10 marca – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Genowefa Podsiadło – od syna z rodziną.
2) + Kazimierz Kajdański – od wujka Tadeusza z rodziną.
17⁰⁰ + Kazimierz Pilarczyk – od rodziny Szuba i Rodzaj.

11 marca – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Piotr Struzik – 8. r. śmierci.
2) + Genowefa Podsiadło – od rodziny Bezów.
17⁰⁰ + Kazimierz Pilarczyk – od córki Małgorzaty z rodziną.

12 marca – środa

- 7⁰⁰ 1) + Genowefa Podsiadło – od Danuty Blicharskiej z rodziną.
2) + Maria Firek – od męża.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

13 marca – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Genowefa Podsiadło – od sąsiadów Biedak.
2) + Maria Firek – od syna Kazimierza z żoną i córką Marzeną.
17⁰⁰ + Kazimierz Pilarczyk – od córki Anny z rodziną.

14 marca – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Bronisława, Antoni Stanek; Edward Biedak.
2) + Genowefa Podsiadło – od rodziny Włodyków z Grodziska.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

15 marca – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Genowefa Podsiadło – od chrześnicy Haliny z rodziną.
2) + Maria Firek – od syna Wacława z żoną.
17⁰⁰ + Kazimierz Pilarczyk – od syna Radosława.

16 marca – niedziela

- 7⁰⁰ + Stefan Ćmak (1. r. śmierci) – od żony.
9⁰⁰ + Jerzy Frankowski.
10³⁰ + Józefa, Jan Jaske; Stanisław, Antonina Grzanka.
12⁰⁰ Za parafian.
17⁰⁰ + Leon i Krystyna Ostrowscy.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec
tel. 699-189-130
e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl
www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
Ksiądz Mariusz Olejnik
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)